

[Nør Christensen]

Derfor er det helt galt, at man bruger ordet anvendelse i stedet for det, vi andre kaldte afvikling af Christiania. Det er lige før, jeg vil sige direkte, at volden har sejret over Folketinget. Bare man er udholdende og stædig nok, bare man har det i sig, at man bare skal holde ud, så giver de andre op. Over for os andre, der forsvarer politiet og dets mulighed for at arbejde, er der kun hån og rysten på hovedet rundt omkring, især hos venstrefløjen; andre, som har skiftet over, dukker nakken og lusker pænt ud. Vi hører bare de samme velkendte lektier: Bagstræberiske, det er I, gammeldags, det er I, osv. osv. For fuldstændighedens skyld skal vi også have at vide, at fordi vi har de synspunkter, er vi sandelig også reaktionære. Ja, det står kønt til! At nogle sidder og ryster på hovedet ad det, det må de i og for sig selv om; jeg er mere ked af, at andre bøjer nakken og bare går ud.

Det bekymrer mig også, at de mennesker, som i første række er sat til at værne vort land, nemlig politiet, som er de lovlydige borgeres beskyttere imod de ikke-lovlydige, er dem, det går hårdest ud over i første omgang. Det har ikke haft mulighed for at operere og arbejde, som det var rimeligt og værdigt. Derfor er det en trist og sørgelig dag, den dag, hvor Folketinget gik væk fra at ville afvikle til i stedet for at ville gøre brug af eller rettere sagt gøre brug af ordet anvendelse af Christiania.

Jeg må erkende, at vi ikke kunne få flertal for vores lovforslag, men jeg bliver altså nødt til at meddele Folketinget, at det sidste ord i denne sag ikke er sagt. Vi vil sætte hælene i; indædt og stædigt vil vi blive ved med at argumentere og gøre opmærksom på urimeligheder og på uretfærdighed her. For det er urimeligt, det er uretfærdigt, og frem for alt er det drønende uværdigt af Folketinget at træffe den beslutning, som man er på vej til at træffe.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Nu synes jeg ærlig talt snart, at hykleriet har fået, hvad det skal have. Hr. Nør Christensen og CD var i 5½ år medlem af den firkløverregering, som hr. Nør Christensen omtaler som de gode, gamle firkløverdage. I de 5½ år, hvor hr. Nør Christensen og hans parti var med i regeringen, kunne man ikke opnå nogen som helst forbedring i forhold til Christiania. Nu er hr. Nør Christensen og CD blevet så utrolig kloge.

Vi er faktisk fem partier, der nu for første gang er blevet enige om, at der nu skal stilles krav til christianitterne. Nu skal der falde leje derude – jamen det har vi jo, hr. Glistrup, ikke kunnet få flertal for i 17 år, det ved hr. Glistrup; vi har kørt en kamp for det, det er ikke lykkedes. For første gang får vi i dag et flertal, der sammen siger: Lad os nu få en proces i gang! Lad os nu stille krav! Lad os nu få loven håndhævet! Lad os nu give forvarsministeren nogle bemyndigelser, så loven kan håndhæves! Lad os nu prøve at få en proces i gang og erkende, at ingen af os kan ændre, hvad der er sket i 17 år!

Ingen i dette samfund har interesse i, at der fortsat ikke sker en brik på Christiania, fordi grupperne står i hver sin ende og råber – den ene, at det skal nedlægges, den anden, at det skal køre videre som hidtil. Nu bliver der for første gang sat en proces i gang, og det beklager vi ikke fra konservativ side at vi er med til. Men for vores skyld kan CD og Fremskridtspartiet, og hvem der har lyst, fortsætte med tom demonstrationspolitik. Vi vil nu faktisk gerne nå nogle resultater, der går i den retning, vi har kæmpet for i 17 år.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Det er udelukkende for gammelt venskabs skyld, at jeg prøver, om jeg kan lade være med at hæve stemmen, for jeg har egentlig lyst til at være rigtig ivrig og engageret. Men jeg skal så prøve noget, som er mig ganske svært, nemlig at være lidt pædagogisk og prøve at forklare fru Connie Hedegaard, hvad der skete den 3. juni 1988, for næsten et år siden.

Der skete det, at Det Radikale Venstre, dette fremragende og enestående midterparti og borgerlige parti, kom i regering, og dermed ændrede flertallet i Folketinget sig – gik vi da ud fra, og det har vi vel lov til, for man kan bare tage nogle tal og lægge dem sammen, og kan man ikke lægge dem sammen på papir, har man lommeregner til hjælp. Og vi er parat til at lægge tal sammen også efterfølgende, så vi kan kontrollere det.

Folketingets flertal ændrede sig markant. Det gælder også, hvis man ville sætte nogle på plads og forklare dem, at der er nogle omkostninger ved at være med i en regering. Tidligere måtte man altså værsge indpasse sig, hvis man ville være med i et regeringssamarbejde. Det